

Nr 359.

Av herr **Andersson** i Leabo **m. fl.**, om ändrad lydelse av 59 § lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Även med den lindring i vägbeskattningen för innehavare av jordbruksfastighet, som genomfördes vid 1927 års riksdag, utgår som bekant vägs-katten för jordbruksfastighet med 2 å 3 gånger så stort belopp som för inkomst. Det riktiga är givetvis att denna beskattning fördelas lika efter bärkraft, då jordbrukarna numera icke kunna anses ha större nytta av vägarna än andra samhällsgrupper.

I sitt betänkande av den 31 augusti 1932 föreslå 1929 års vägsakkunniga, att vägs-katten skall utgå efter vägfyrk med iakttagande därav, att fastighet påföres en vägfyrk för varje 200 kronor av taxeringsvärdet samt att inkomst påföres en vägfyrk för varje 15 kronor inkomst.

I förslaget till övergångsbestämmelser till den föreslagna lagen om väg-distrikt har tidpunkten för nämnda lags ikraftträdande satts till den 1 januari 1936. För att emellertid den med hänsyn till nu rådande för-hållanden påkallade och av billighetsskäl starkt motiverade förändring med avseende å vägs-kattebördans fördelning på olika beskattningsföremål i ut-jämnande riktning, som enligt förslaget skulle inträda, må komma till stånd snarast möjligt, ha de sakkunniga ansett påkallat, att förändringen i vägs-kattegrunderna inträder tidigare. I sådant syfte föreslå de sakkunniga den ändringen i 59 § av nu gällande väglag, att i stället för att jord-bruksfastighet nu påföres en vägfyrk för varje 100 kronor av taxerings-värdet och annan fastighet en vägfyrk för varje 150 kronor av samma värde all fastighet skall påföras en vägfyrk för varje 200 kronor av taxer-ingsvärdet. De sakkunniga framhålla att genom denna ändring praktiskt taget samma fördelning av vägs-kattebördan vinnes, som enligt de här-utinnan föreslagna bestämmelserna i lagen om vägdistrikt, och föreslå att ändringen av 59 § väglagen skall träda i kraft den 1 januari 1934.

Ehuru vi icke anse den sålunda föreslagna lindringen i vägbeskattningen tillräcklig, torde det av vägsakkunniga framlagda förslaget dock böra genom-föras som ett provisorium till dess att vägfrågorna vinna sin lösning. Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte antaga det av 1929 års vägsak-kunniga framlagda förslaget om ändrad lydelse av 59 §

lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet samt besluta att denna ändring skall träda i kraft den 1 januari 1934.

Stockholm den 21 januari 1933.

Gustav Andersson,
Leabo.

M. L. Petersson,
Broaryd.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Nestor Hammarlund.

Georg Nyblom.

Osc. Werner,
Höjen.

Johan Johansson,
Tväråselet.

Ivar Pettersson,
Rosta.

Albin Eriksson,
Toftered.

K. A. Ryberg.

Otto Wallén.